

voldt os saare mange nationale Vanskeligheder. Nu foreligger altsaa den Situation i Kraft af de allieredes Generøsitet, kan jeg gerne sige, og deres Sejr og navnlig da i Kraft af, at de Danske i Sønderjylland, baade de, som nu er kommet med ind under Danmark, og de, som ikke er kommet med, trofast har bevaret deres danske Sindelag, at det nu efter over 50 Aars Forløb kan lade sig gøre at faa dem genforenet med Danmark, saaledes at den danske Grundlov ogsaa kan komme til at gælde for dem. Jeg synes, det bør siges, at vi nu staar overfor en Grundlovsforandring, hvis Formaal er at besegle Genforeningen, og siges til Sønderjyderne: Se, nu skal I, som gennem de mange Aar har holdt trofast ud, ogsaa ind under den danske Grundlov. Dette er sammenlignet med alt det øvrige, der har været fremme under Valgkampagnen, saa stort, at det ikke gerne skulde forfuskes.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse minde om de Genforeningsfestligheder, som vel næsten alle Rigsdagens Medlemmer havde Lejlighed til at deltage i en Del af, navnlig den Festlighed, som blev holdt paa Dybbøl Skanser, men for Resten ogsaa de Festligheder, som holdtes saavel andetsteds i Sønderjylland som her i Landet, og som man enten har haft Lejlighed til personlig at overvære eller dog har læst Referater af — i denne Forbindelse siger jeg, vil jeg minde om, at det, der gik igennem alle Udtalelser, det, der ligesom bar Stemningen under alle Genforeningsfestlighederne, var fra sønderjydske Side Glæden over, at vort fælles nationale Haab nu endelig blev opfyldt, og var ikke mindst fra vor Side baade Glæden derover, men ogsaa Takken til Sønderjyderne for, at de holdt ud saa længe, at det derigennem blev muligt at opnaa Genforeningen. Jeg tror, at de, der var med i Folketoget fra Sønderborg op til Dybbøl Skanser, den Vej, ad hvilken vore Soldater i 1864 gik maaske mere end en tung Gang med tabt Mod, og da navnlig de, der havde Lejlighed til at være med ved Festligheden oppe paa Dybbøl Skanser, ikke alene vil have bevaret Erindringen om en stemningsfuld Højtidelighed, men først og fremmest vil have bevaret en Erkendelse af, at naar Grev Schack kunde

sige i sin Tale deroppe, at han paa Sønderjydernes Vegne kunde love Danmarks Konge, at de skulde blive Danmark trofaste Sønner og Døtre, saa var det ikke en smuk Talemaade — ja, det var jo ogsaa kønt sagt —, men saa var det sandt; vi havde Følelsen af, at han havde Ret til at sige det, netop fordi Baggrunden derfor var de mange Aars trofaste Arbejde for Bevarelsen af dansk Sprog og dansk Sindelag. Men saa synes jeg, at naar Forholdet er det, at vi i Virkeligheden ogsaa paa det nationale Omraade staar i saa stor en Taknemmelighedsgæld til dem dernede, som vi faktisk gør, saa skal vi huske paa, at det, der sker, naar nu Grundlovsforslaget vedtages, er Beseglingen af den Genforening, som vi fejrede, Beseglingen af dette, at herefter skal Danmarks Riges Grundlov ogsaa gælde for dem paa den anden Side Kongeaaen, saa langt ned, som den nye Grænse nu er trukket.

Der er sagt, at det er kedeligt, at vi nu skal have Folkeafstemning, ved hvilken mindst 45 pCt. af Vælgerne skal stemme for Grundlovsforandringen, for det kan maaske vanskeliggøre Gennemførelsen af Grundloven; man kan maaske ikke skaffe det fornødne Procenttal; naturligvis vil ingen stemme imod, men det er ikke tilstrækkeligt; der skal være 45 pCt., der stemmer for. Jeg har slet ikke denne Opfattelse, maaske fordi jeg mener, at det ikke er noget halvvejs ubetydeligt, der er Tale om. Jeg vil nemlig regne det for en Mærkedag, en stor Dag i mit Liv, at Vælgerne faar Lov til at give deres Ja til, at Grundloven herefter skal være gældende ogsaa for dem paa den anden Side Kongeaaen, og jeg vilde være bedrøvet over og føle det som en Skam for mit Folk, om det skulde vise sig, at Vælgerne, naar et saa stort Spørgsmaal foreligger, enten af Ligeegyldighed eller af Misfornøjelse med, at de ikke har kunnet faa en hel Del Ting, som de satte Pris paa, med i Grundloven, afholdt sig fra at stemme. Jeg har fremdeles det Haab, at det skal vise sig, at ikke alene 45 pCt., men over 50 pCt. af Landets Vælgere skal sige: Naar det nu er saa lykkeligt for os, at vi kan faa Lov til at være med til at sige Ja til, at Grundloven skal gælde